

NAPREJ

Glasi Socialistične stranke Jugoslavije.

Izhaja razen ponedeljka in dneva po prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo: Celje, Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadstropje.

Naslov za dopise: Celje pošt. pred. 43. Telef. int. št. 53. Ček. rač. št. 11.959.

Stane mesečno 20 Din.
za inozemstvo 30 Din.

Oglas: prostor 1x65 mm 1 Din.

Dopise frankirajte in podpisujte, sicer se ne priobčijo. Rokopisi se ne vračajo.

Reklamacije za list so poštnine proste.

So-li vaše njive zorane . . . ?

Predno naseje kmet zlatega, kalitvega žita v zemljo, vzame oralo, vpreže vanj svojo živino, kakršno pač ima in gre na polje, da dotično njivo globoko preorje. Zakaj je to storil, je vsakemu znano. Plevel se je vgnedil na njegovi zemlji in kmet, če je dober gospodar, ne pa pijanček, ve, da bo ta plevel uničil žitne klice takoj pri prvem razvoju, ker ne bodo dobivale dovolj hrane v bližini požrešnega plevela.

Proletariat je njiva, v katero sejejo same socialistične ideje. Proletariat pa ni le njiva, on je obenem tudi sejalec.

Seme, ki ga vseje več poljedelec, mora biti najzlahtnejše vrste, če hoče imeti od svojega truda tudi čim lepše sadove. Proletarec, ki se zaveda, da je njegova zemlja dovolj zlahtna, da na nji vzklaj zlahtno seme, je zaveden. Ni pa dovolj zaveden, če naseje socializem v njivo, polno plevela, ljuške in osata. Gledati in skrbeti mora predvsem na to, da sebe primerno pripravi za sprejem te najsvetlejših idej človečanstva.

Tri stvari so poglavitne, ki kvarijo proletariat in ki bi zatrla socializem že v prvem pogonu, že v kalu.

Proletariat je še v povojih, še ga vežejo verige nezavednosti in nesamostojnosti, ki izvirajo iz časov absolutizma in nasilja. Naš človek še vedno misli, da je Bog ustvaril dvoje vrst ljudi: ene, ki delajo in druge, ki uživajo in ukazujejo. Tako so učili ljudstvo vedno oni, ki jim je delo smrdelo, ki so ljubili brezdelje in ukazovanje. V te svoje podle namene so vklepali tudi nauke modrija, na Krista, ki so ga za dosego tega svojega zločinskega namena, pa le radi tega, imenovali Boga. Ker pa so čutili, da preide njihova avtoriteta v puhel nič, brž ko tudi ljudje druge vrste spoznajo tajnosti narave, so izdali naredbe po »navdihljenju sv. Duha« seveda, ki so prepovedovale zanimati se za naravne zakone, o katerih imajo pravico premisljevati samo božji namestniki, torej

ljudje prve vrste. V strahu za svoje gospodstvo so morili ti lopovi »ljudi druge vrste«, če so se upali nekoliko poglobiti svoje mišljenje v to, o čemer je bilo prepovedano razmišljati; pa če bi hoteli učenjaki samo razmišljati o tem, kar jim ni prav, bi že še šlo, toda ti učenjaki so tudi drugim povedali, kar so dognali in javno so pisali o svojih iznajdbah in razmišljanjih. To je bil še večji greh, ta pouk javnosti je bil največji greh, zato so morali umreti, eni na križu, drugi na grmadi, tretji na vislicah ali pod bajoneti in puškami. S takimi zločini so razni božji namestniki, veliki in mali cerkveni in posvetni maziljenec okrepčevali svoj ugled. No, pozneje, ko so uvideli, da je ni mogoče s silo zamoriti v ljudstvu željo po spoznanju resnice, so osnovali svojo vedo, takozvano katoliško modroslovje, ki je na eni strani pritrjevalo znanstvenikom, toda le toliko, da so metali ljudstvu peska v oči in ga odvrčali od prave znanosti in od lastnega premišljevanja, na drugi strani je pa govorilo in pončevalo še nadalje vse nevedneže, ki so hoteli poslušati, da je Bog vse ustvaril in da imajo samo njegovi namestniki pravico premisljevati in vladati nad vsem, češ da nikdar ne bo mogoče navadnemu človeku »druge vrste« spoznati resnico. Ta vrsta filozofije obstoja še danes. Čeprav nima v temelju prav nikake resnične ideje, temveč samo eno glavno načelo: Zatreti ljudsko zavednost, oziroma hrepenenje po njej. Človek namreč, ki ne ve drugega, kakor kje je doma, kdaj gre na delo in kdaj ter kdaj in koliko sme jesti, tak človek je pohlevna živalica, ki se da molziti in striči in skubsti, ker veruje, da je to vse božja volja, kar ukazujejo gospodje, ki so se učili iz črnih knjig in se celo pogovarjajo z Bogom.

Mi pa, ki načelno pobijamo vsako neresnico in njene nauke, mi moramo gledati na to, da pomagamo sami in svojim bližnjemu iz tega duševnega gnoja. Zruvati moramo ta plevel iz proletarskih njiv z nesebičnim delom za razširjanje socialističnih idej, torej z agitacijo, s knjigami in časopisi, ki so katehizem socializma.

Drugi plevel, ki se je ostro zajedel v naš proletariat, je tista podla brezobzirnost, ki je v tesni zvezi s sebičnostjo. So ljudje, ki se zavedajo, da so ljudje in da imajo človeške pravice, da smejo živeti, kakor jim ukazuje njih lastno mišljenje, pa so iz sebičnega strahu za svoj trebušček to zavednost zankali in se pomešali med nevedne. Taki ljudje so se pokazali v največji množini pri preteklih volitvah. Med njimi so tudi takšni nevedneži, ki vedo dobro, da bi s svojo pomočjo veliko koristili proletariatu, če bi zanj delali, pa tega ne store, ker bi v tem slučaju, da zavlada proletariat, morali odvreči svoj lastni jaz in živeti, kakor zahteva socializem. Tega pa nečejo storiti, niti, če gre za malenkost, za njihov pičel ugled, recimo, ki ga uživajo od svoje okolice. Ta plevel se mora zruvati iz proletarske njive na ta način, da take ljudi razkrinkamo pred proletariatom. V zadnjih časih so se priključili tej sekci ljuške celo taki delavci, ki so po svojih besedah tudi socialisti, ki imajo ali so imeli besedo v socialističnih organizacijah, pa so se z bali javnosti radi svojih grehov na račun delavstva in napadov, ali pravzaprav svaril v delavskem časopisu. Celotaki so, ki so še danes organizirani v naših vrstah, pa hočejo pripraviti ljudske mase zase proti zavednosti z lepo zvanečimi frazami. Take lopove je treba prijeti trdo, zavedno delavstvo naj se strne v nepridorne falange, ki jih bodo uničile in strle v prah.

Naš proletariat ima pa še eno bolezen, ki mu jemlje prav za prav vse moči, duševne in telesne, obenem mu pa uničuje njegovo voljo. Mnogo ljudi, ki so pametni, trobi o tej bolezni okrog, imajo pa to smolo, da se nihče za njihove besede ne zmeni. To je alkoholizem in pijančevanje. S tremi koreninami se drži ta plevel našega ljudstva, pa ne samo delavstva! So ljudje, ki uvidevajo škodljivost pitja alkoholnih pijač in ki to škodljivost tudi v pravi luči kažejo ljudstvu ter bijejo boj proti alkoholu. Dvoje vrste imamo takih ljudi. Prvi, to so podležji, ki propagirajo protialkoholno idejo samo radi tega, da odvrčajo ljudi od

onih, ki to delajo, ki pa so politični nasprotniki prvih. O teh govoriti je brezpomembno, ker je njih seme gnilo in ne bodo na ta način dobili mnogo ljudi na svoje limanice. Slabše za procvit te abstinenčne misli in naravnost kvarno zanjo pa je postopanje onih zagovornikov protialkoholizma, ki se sami alkohola ne vzdržijo.

Taki reveži sami in nehoti dajejo nasprotnikom (ki so v protialkoholni goni sicer z njimi istih misli) v roke orožje za izneverjenje poslušalcev in pristašev. To korenino je treba predvsem potrgati in uničiti. Močna korenina, na kateri se vzdržuje ta bolezen tudi med proletariatom, je tista omahljivost in meščančje: »Eh, kaj pa mi more škodovati, če ga eno samo kupico!« Tudi temu se moramo mi postaviti v bran, pa ne le z izgovorom, da »vemo in priznavamo škodljivost alkohola, pa se ne smemo kar naenkrat odvaditi!« Je že res vse to, pa z močno in neupogljivo voljo ter vztrajnostjo dosežemo vse.

Tretje pa, kar kvari delovanje abstinenčne, je prevelika darežljivost alkoholikov, ki silno radi dajo za pijačo, če na jih kdo prosi za druge darove, ali če apelira na njihovo dobro srce, so gluhli za vse prošnje in apelacije.

Proletarec je sin dela! — To naj si zapomni vsak, ki to bere, pa naj to tudi vpoštevaj. Z delom, v katerem je zapopadeno tudi energično samovzgojevanje in krepitev lastne volje, si pridobi človek še le pravico do življenja.

So-li naše njive zorane —? Vprašajte drug drugega in tekma se bo razvila med vami, kdo bo prvi mogel reči s čisto in mirno dušo: Da, zorane so!

S hamburškega svetovnega socialističnega kongresa.

Osemurni delavni čas in socialne reforme.

Naši kapitalistični krogi mnogokrat navajajo delavce drugih narodnosti, češ, da so bolj vneti za narodno gospodarstvo in da prostovoljno sklepajo delati več nego 8 ur na dan in da steka čezurni pridelek v prid narodnemu blagostanju. Naša stranka je zmerom odločno nastopala proti takšnim naziranjem in kapitalistične intrige v tem oziru zavračala. Umevno, da je tudi socialistični kongres zavzel v tem oziru odločno in jasno precizirano stališče, čeravno spada boj za ohranitev osemurnega delavnega časa bolj v delokrog strokovnih organizacij. Zahteva po osemurniku je samo po sebi umljiva za delavstvo vseh dežel. Imeli smo pač že vsi priložnost slišati od naših kapitalističnih politikov, da je ta zahteva posledica vojne, toda mi vemo, da je to stara zahteva delavskega gibanja. Osemurnik ne pomeni, da bi deset ur delali in si pustili ostali dve uri plačati, med tem ko tisoči in tisoči delavcev brez dela okoli leta. Ko smo povedali nemškimi sodrugom, da nas farbajo naši kapitalisti, da je sklenilo nemško delavstvo delati eno uro na dan za državo, so se nam prav iz srca nasmejali in povedali, da njihovi kapitalisti intrigirajo ravno na tak način kakor naši. Enakomernost delavnega časa v vseh deželah, kakor ga propagira internacionalni urad dela je najboljša sredstvo za konec izkoriščanja s kapitalistične strani.

Resolucija k osemurnemu delavniku je bila soglasno sprejeta in se glasi: Kongres izjavlja svoje popolno soglasje z delovanjem Internacionalne

Milenin:

»Bogokletstvo«.

Ne samo to, kar zaznavamo v naravi s pomočjo svojih petih čutov, marveč tudi vse ono, kar je last našega umstvenega življenja, je podvrženo neprestanemu razvoju. Od prvotnega pojmovanja, da so zvezde na nebu tipalke vseмогоčnega bitja ali svetli gumbi na kovinastem nebosklonu, da je zemlja okrogla plošča, okrog katere se suče vse drugo, se je razvila znanost do točnega ilksiranja potov in izmerjatve nebesnih teles. Prav tako se je s časom razvijalo v človeškem pojmovanju tudi božanstvo od najrazličnejših kamenitih in kovinastih, pogosto dokaj smešnih figur, od solca in drugih nebesnih teles, od bika Apisa in egiptovskega mačka, od Cevsa ali Jupitra in šepastega Hefajsta na gori Olimpu, do današnjih bogov, ki so in ostanejo pri različnih narodih različni. Kaj je bilo in je še danes bistvo pojma Bog? Ne oblika, ne zunanost, ki je le pripomoček za lažje razumevanje, temveč tista nadnaravna, vseмогоčna in vseobsegajoča sila, iz katere izvira stvarstvo in ki vodi ter ureja vse, kar se nahaja v vesoljstvu. Trditev, da Boga sploh ni, je nekoliko smela in za razum sodobnega človeka, ki si mnogo pojavov v naravi še ne more razlagati, malodane neprirodna.

Kako je nastal pojem božanstva? Mislite si človeka, ki tava gosto poraščen z dlako po pragozdu in nenadoma zagleda, kako je ognjena kača švignila čez nebosklon in začuje votlo bobnenje, ki prihaja iz višav ali pa tresk strele, ki je udarila v staro drevo in ga raztrgala na kosce. Jasno, da ta pračlovek in naš davni prednik, ni potegnil iz dupla Mayerjevega leksikona, da se prepriča, koliko volkov ima električna iskra, ki je podrla močno drevo, marveč je odprl široko usta, izbulil oči, izdal nekaj divjih zvokov in zbežal v svoje skrilališče. In ker ni razumel, odkod prihaja ta sila, ki podira in ruši pred seboj celo to, kar se pod njegovimi kreplemi mišicami niti ne upogne, se je porodila v njegovi glavi misel, da je to neka nadnaravna, nevidna in močna sila, ki se je mora bati, kajti utegne nekega dne razklati tudi njegovo glavo. Ta bojazen pred skrivnostno silo, to nerazumevanje pravega vzroka bliska ali groma in to naravno iskanje pojasnila je polagoma privedlo že prve ljudi do nejasnega pojma o božanstvu, sporedno s telesnim razvojem se je razvijala tudi človeška misel. Da so starodavni narodi častili solnce kot Boga, je splošno znano in tudi razumljivo, kajti baš solnce je ono nebesno telo, ki se še danes zdi preprostem človeku kot nekaki blesteči kralj neba. Vsaka vera sploh, pa naj si bo to čaščenje nebesnih

teles, živali, raznih kamenitih ali bronastih figur ali česarkoli, izvira iz dejstva, da si človeški razum ne more razlagati gotovih pojavov v prirodi in je posledica bojazni in negotovosti, ki se polasti človeka, kadar misli o smrti in ve, kaj bo potem, ko se njegova snov povrne v zemljo. Ta bojazen in nepojmovanje je v bistvu pri vseh narodih in v vseh vekovih ista, razločna je samo njena posledica ali duševni efekt, ki mu pravimo vera v Boga, ali kar je istovetno, vera v neko neznano, nadnaravno, vseмогоčno, časovno in krajevno neomejeno silo, ki je bila, je in ostane popolnoma neizpremenjena. Izpreminja se samo način, kako si ljudje to silo predstavljajo in ker je to predstavljanje podvrženo najrazličnejšim zunanjim vplivom, kakor kulturni stopnji, splošnemu duševnemu razvoju človeštva, času in kraju in neštetim drugim faktorjem, je docela naravno, da je bilo v raznih vekovih in pri raznih narodih različno. Svojo zunanjo obliko je vera sporedno s splošnim razvojem menjala, pojem Bog se je s časom razvijal, vera, ki je rezultat duševnih procesov, ki pa zlasti v pripravi človeku mora priti do izraza tudi na zunanji, je hodila po vijugasti poti od prvotnih meglenih in dokaj enostavnih zunanjih znakov in plitvega, psihičnim sposobnostim odgovarjajočega notranjega izraza do današnjih kompliciranih verskih nauk. (Dalje pr.)

strokovne zveze na polju socialne politike in izreka svoje prepričanje, da koristi to delovanje blagostanju in zaščiti delavstva vseh dežel. Kongres zahteva od zastopanih strank, da postavijo vse svoje moči na političnem in strokovnem polju temu prizadevanju, posebno za uresničenje maksimalnega delavnega časa.

Politične vesti.

* Na četrtkovni seji narodne skupščine, je govoril dolgovazne besede Nikola Pašić, ki je naglašal, da se Beograd ne bo nikdar odrekel Hrvatski in Sloveniji in da smo zato prisiljeni se sporazumeti. Glede vladne deklaracije je dejal, da mora narodna skupščina sprejeti predvsem najnujnejše predloge, če »močemo ineti v državi kaosa in diktature«. Nam se pa zdi, da sanja g. Pašić sam o diktaturi.

* Naknadne kredite je finančni odbor že sprejel. O njih bo govorila še skupščina.

* V četrtek je izročil tajnik nemškega poslanstva nemško noto v Parizu. Ta nota naglašja, da je vprašanje nemških plačilnih možnosti vprašanje dejstev in so o njem mogoča različna mnenja.

* Majoritetno volilno reformo je sprejel laški ministrski svet. Volilni zakon je podoben našemu in istotako odpravlja proporc. Vprašanje je še, če ga bodo v parlamentu spravili skozi, ker je veliko nasprotstvo proti njemu celo v fašistovskih krogih.

Razno.

r Opozarjamo na današnji članek o važnih dogodkih v strokovnem gibanju v dotični rubriki. Priobčili smo ga, kakor tam rečeno, predvsem zato, ker se v Sloveniji tudi že kažejo znaki za vso državo enotno zamišljenega reakcijskega naskoka na delavstvo. V zadnjem času smo večkrat poročali, kako hočejo podjetniki delavstvo v tem in onem kraju s kršenjem pogodb in zakonov ter iz navadnega meznega gibanja zavesti v sčavke, inspekcija dela ne funkcionira, v kolikor pa funkcionira, imamo povsod dokaze, da za — delodajalce. O komunističnih mahinacijah, podobnih, kakor so v članku omenjene, smo tudi že pisali. Mnogi se danes ne verjamejo, čeprav so imeli lep in očiten dokaz o tem pred par tedni, ko je celo naša strokovna komisija nasleda klavrnim hujšakcem, ki so potem njeno preveliko zaupanje grdo izrabili. Takrat so priredili ž njo skupne shode, na katerih so naše organizacije blatili! Ponavljamo to, ker nam gre za stvar in za dokaze, ne za napade. V vsem je videti peklenski načrt, ki mu je namen, delavci, ubiti vas moralno in materialno do konca, če se v zadnjem trenutku ne odločite iz svoje proklete lenobe in nezavednosti. Danes imate že glavo pod giljotino, ko morda še sami ne veste za to! Delavci, v organizacije! Se je čas in mi smo vas še pravočasno opozarjali!

r Celu vrsto duhovnikov in kanonikov iz Dalmacije so odlikovali. Najbrže zato, ker so znali iz vojne priti z zdravo kožo in nepokvarjenimi želodci domov. Ali pa zato, ker so v Dalmaciji na čelu nacionalistično orjunaško - bombarskega gibanja?

r Dražba lova. Dne 21. junija t. l. ob 8. dopoldne se bo pri županstvu v Št. Joštu potom javne dražbe oddal v najem lov občine Št. Jošt za dobo 5 let, to je od 1. julija 1923 do 30. januarja 1928. K tej dražbi se vabijo vsi prijatelji lova. Dražbene pogoje morejo pogledati vsak dan ob uradnih urah pri okrajnem glavarstvu v Ljubljani.

Celje.

c Smrtno obsodbo je izrekla porota v sredo nad 52-letno užilkarico Cecilijo Baničovo, ki je umorila ljubčka svoje hčere v Trebež pri Brezicah.

c Celjska porota. V četrtek se je zagovarjal pred poroto 22-letni rudar Fr. Taušl z dvema tovarišema, 22-letnim Ivanom Božičem in 19-letnim Francem Podlesnikom, vsi trije iz Družmirja. Obtoženi so umora orožnika, Huberta Lužnika. Umor se je izvršil v Pesjem pri Velenju tik ob železniškem tiru. Prvotno so sumili, da ga je povozil vlak, pozneje pa so začeli preiskovati in dognali, da je kriv orožnikove smrti tudi neki Schwarz, ki je priznal še 15 tatvin in sedel z onimi tremi v zaporu. Ker je bilo

premalo dokazilnega gradiva, so obravnavo uknili in jo preložili na petek popoldne. Pozvali bodo strokovnjake, ki bodo izrazili svoje mnenje, jeli bil to resničen umor ali samo železniška nesreča; o tem si namreč niti zdravniki niso bili na jasnem.

c »Ker ne dajo penzlona in vloskih podpor, so za nič.« Tako pripoveduje neka ženska, ki je vdova po zidarju, svojim sestanovalcem, da so socialisti za nič, ker ni dobila po svojem možu podpore, ker je bil mož baje socialist. Njej pa pridno sekundira neki Peršak, zidarski delovodja, kateri ni organiziran in je silno duhovit mož, zlasti ob sobotnih večerih, ko razgrajajo alkoholni plini po njegovi glavi. Ta človek je tako naiven in revolucionaren, da je na 1. maja delal in še druge je pognal v delo za kapitaliste. Pri delavski organizaciji pa ni član. Ko je pa bil pokojni tovariš na smrt bolan, je prišel Peršak k delavski organizaciji zahtevati podporo za pokojnega, namesto da bi sam kaj dal in njegovi kapitalisti. Blagajnik strokovne organizacije mu je odgovoril, »če je Senegačnik reden član, bo dobil, kar mu gre kot članu po statutih. Če pa ni več član, takrat seveda ne more nič tirjati, sicer pa se dobiva bolniška podpora pri bolniški blagajni.« Sedaj, ko je mož umrl, se mora žena boriti za svoj obstanek, pa ne zabavlja čez kapitaliste in kapitalistični družabni red, kateri je kriv, da mnogo mnogo vdov padlih in umrlih mož ne dobi podpor in pokojnin. Le oficirske vdove dobivajo besedevredno pokojnino za denar davkoplačevalcev. Socialisti pa nimajo v rokah državnih blagajn, v katere plačujejo vsi državljani, posebno Peršaki. Socialisti imajo le denar od svojih članov, da vodijo ž njimi borbo proti kapitalističnemu družabnemu redu, ker je krivičen; tudi »Delavski dom« bi radi imeli, za katerega pobirajo denar. Obžalovanja vredna vdova je na Silvestrov večer pri »Zelenem travniku« videla pobirati potom blokov za »Delavski dom«, pa se je izrazila: »Že zopet pobirajo, hudiči.« Torej delavci so hudiči, kadar pobirajo denar za delavsko korist in kadar nečlani ne dobijo podpore, so zopet hudiči in ničvredni socialisti. Družina pokojnega je pa član rimske katoliške cerkve, katera ima ogromna bogastva po vsem svetu in v Sloveniji, pa ne zahteva nič od cerkve podpore, da, celo duhovnika so plačali, ko je šel na pogreb, delavci so pa šli zastoj. — Prav je imel ruski revolucionar Bakunin, kateri je rekel med drugim, da ne kapitalisti, ampak lastni delavci so sovražniki delavskega gibanja. Se še bomo borili, da bomo premagali tiste, ki delajo 1. maja. Pika.

c Vse v jugoslovansko vojsko nesprejete bivše rezervne oficirje, ki bivaajo v območju mesta Celja, poziva mestni magistrat, da se v neki važni vojaški zadevi osebno zgledajo pri tem uradu v sobi št. 6, najdalje do 17. junija t. l. med uradnimi urami, to je od 9. do 12. dopoldne. Kdor se ne odzove, bo kaznovan.

Ljubljana.

I Pri svečanostih judenburških žrtev smo tudi videli: Nekega visokega uradnika, ki je med časom vojne v Splitu suspendiral večje število poštnih uradnikov (Hrvatov) kot protidržavne elemente (srbofile). Se sedaj zna ta dični gospod navado, da najprvo enemu onemogoči službovanje, potem pa ga kot neporabnega suspendira. Tudi neka druga kapaciteta je prisostvovala, ki odobrava umor. Še tretjega smo videli, kateremu je pri kakem železniški nesreči več za poštni voziček, kakor za nesrečenega uslužbenca. In takim gospodom lezejo podrejeni uslužbenci nekam, češ, to so dobri gospodje. — Hlapci! In ti trije prvaki so tudi pri odprtem grobu upili »Slava jine«. Čemu to hinavsko pomilovanje in slavospevi — ostanite pri takih prireditvah doma! Ali ne bi bilo dobro, da bi bile take korifeje poslane h kakemu psihiatru ali pa k preiskovalnem sodniku? Manjkal je še četrti, ki bi bil pripravljen pri odprtem grobu eventualno pod prisego izjaviti, da je bil tudi on za jugoslovansko idejo in vedno srbofil, čeprav je še dolgo po preobratu sanjaril o pravičnosti rajne Avstrije — danes je pa odlikovan. Čemu ni prišla še deputacija morilcev Zaloške ceste s svojim banderom z napisom: Morilci od Zaloške ceste?

Maribor.

m Čevljarski pomočniki so imeli pretekli teden mezdno gibanje, ki se končalo v ponedeljek s 25%nim povišanjem plač.

Iz strok. gibanja.

g Pred važnimi dogodki v strokovnem gibanju. 5. t. m. je oblasni medstrokovni odbor Glavnega radniškega saveza Jugoslavije v Zagrebu imel sejo, na kateri je radi važnih konstatacij o reakcionarnem gibanju podjetniških organizacij sprejel več sklepov. Govorimo obširneje o tem, ker se pri nas v Sloveniji tudi ustvarja isti balkanistični položaj, s katerim je Hrvaška že dolgo osrečena. Medstrokovni odbor je predvsem ugotovil, da ustvarjajo delodajalci po vsej državi svoje razredne organizacije po istih strokah, kakor jih ima delavstvo. Te organizacije pa so strogo centralizirane v Beogradu. S pomočjo svojih razrednih predstavništev (industrijskih in trgovsko-obrtnih zbornic) zasledujejo te organizacije metodično svoj cilj, ki gre za tem, da se socialna zakonodaja čim bolj poslabša in na drugi strani razbija strokovno gibanje in ruši tarifne pogodbe. V ta namen se vrši sistematičen pritisk na narodno skupščino in vlado, da se predvsem inspekcije dela spravijo v popolno pokornost do delodajalstva. Na vlado se vrši tudi pritisk, da mu da na razpolago policijo in žandarstvo v njegove namene. V Zagrebu se je ustanovil na zadnji — izključno v ta namen sklicani — seji Zveze industrijev poseben odbor za sistematično rušenje strokovnega gibanja. Vsi delodajalci so dobili navodilo, da se z delavstvom ne spuščajo v pogajanja v slučajih gibanj, temveč da to prepustijo imenovanemu odboru. Širši sestanek industrialcev pa je sklenil, da se vsi spopadi z delavstvom poostrijo do izključanja v posameznih strokah, pa tudi do splošnega izprtja. Vladni organi so že čisto v službi tega gibanja industrialcev. Na njih migljaj izvršujejo brezobzirne pogone proti organiziranim delavcem in funkcionarjem in razpuščajo organizacije. Seja je ugotovila vse polno takih slučajev. V tem težkem položaju hrvaškega proletariata gredo buržuaziji na roko bebasti ali pa podkupljeni komunistični »nezavisni« agitatorji in specielno na Hrvaškem še takozvani »hrvaški delavci« iz Radičevih organizacij. Poslužujejo se vse polno metod za razbijanje socialističnih organizacij, najnovjša med temi pa je ta, da se vržejo na podružnice kakih naših zvez čim so izvedle kakšno mezdno gibanje in jih hujškajo na novo gibanje za nove zahteve, ki jim je že a priori zagotovljen neuspeh. Delodajalci gredo za tem, da z ostrimi gibanji izpraznijo blagajne strokovnih organizacij in jih s tem onesposobijo za nadaljnje delo. V tem jim gre komunistično in sploh vse rumeno gibanje na roko. »Nezavisni« dirigirajo v gori omenjen namen svoje emisarije v vse kraje zlasti ob nedeljah. Njih parola je: Kjer si gibanja ne morejo osvojiti, tam ga naj porušijo. Seja je imela v rokah dokumentarične dokaze. Po vseh teh konstatacijah je medstrokovni odbor sprejel sklepe, ki nalagajo priključnim delavskim organizacijam, naj se z vso energijo zoperstavijo rušilnim poizkusom delodajalcev, komunistov in rumenih in naj se na drugi strani ojačujejo z organiziranjem novih mas za zaščito njih interesov. Vsak poedni slučaj šika-

nacije in preganjanj naj takoj javijo talništvom GRSJ, pri nas v Ljubljani. Seja je nazadnje še povdarila nujno potrebo po zedinjenju vsega strokovnega gibanja na temelju razrednega boja, neodvisnosti od nadvlade vseh političnih strank in skupin kakor tudi nacionalnih in verskih tokov ter na temelju popolne notranje in mednarodne demokracije v gibanju. Nastop GRSJ za strokovno zedinjenje je seja odobrila z željo, da bi se ta akcija pospešila.

v Svoboda — Celje poziva vse svoje člane, da se v čim večjem številu udeležijo nedeljskega izleta, ki ga priredi del. pev. društvo »Naprej« v Ljubčno. Izlet bo vseboval mnogo poštene in zanimive zabave ter bo nudil vsem udeležencem izkustva in spoznanje ljudi po deželi, med katerimi bo pozneje njih delovanje moralo obroditi sadove.

v Vse one organizacije in člane »Svobode«, ki se nameravajo udeležiti II. VSEDELAVSKEGA ZLETA V MARIBORU in reflektirajo na znižano vožnjo, naj prijavijo število udeležencev najkasneje do 15. t. m. na centralo »Svobode« v Ljubljani, Zidovska ulica 1, da jim pošlje zletne izkaznice, ki veljajo za vse prireditve v Mariboru in za znižano vožnjo. To naj stori vse razredne organizacije, bodisi kulturne, politične ali strokovne. Vsa delavska pevška društva, in pevski odseki »Svobode«, ki mislijo sodelovati na koncertu 30. jun. (ne 1. julija) v Mariboru v Gambrinovi dvorani ob 7. zvečer, naj do 15. prijavijo imena dveh pesni, s katerima bodo nastopili. V pozdrav gostom na kolodvoru pri sprejemu bodo vsi pevci skupno zapeli pesmi: »Vstajenje duhov« in »Naprej« (marseljeza). V teh naj se vsa društva vadijo. Vse podrobnosti glede vladov, cen itd. bodo pravočasno objavljene. — Telovadni nastop Del. tel. enote »Svobode« Šiška Ljubljana z vrhniško podružnico »Svobode« bo 17. t. m. na Vrhniku spojen z vrtno veselico. Vožnja bo polovična na temelju izkaznic, ki jih izdaja centrala »Svobode« v Zidovski ul. Vlak odhaja iz Ljubljane ob 13. 25 min. Zbirališče pred južnim kolodvorom. Vse delavstvo iz okolice pozivljamo, da se izleta v čimvečjem številu vdeleži.

Izdajatelj: Zvonimir Bernot
(v imenu pokr. odb. SSJ in KDZ).
Odgovorni urednik: Franjo Koren.
Tisk Zvezne tiskarno v Celju.

LEPOTA? SVEŽOST MLADOSTI?
Priljubljena zunanost? Vse to si lahko ohranite in zaščitite prerano ostarelost edino z racionalnim negovanjem vašega obraza, vašega telesa, vaših las in sobi. Izvanredno učinkujejo že čez 25 let priljubljeni Elza - preparati za negovanje lepote: Elza - obrazna in kožo varujoča pomada (2 lončka s pakovanjem in poštino 25 dinarjev), Elza - pomada rast las (2 lončka s pakovanjem in poštino 35 dinarjev), Elza lilijino milo lepote (4 kose s pakovanjem in poštino 35 dinarjev) in drugi Elza - preparati kakor Elza cvet za lase, Elza - voda za usta, Elza - kolonjska voda, t. d.; adresa: Lekar-nar EUGEN V. FELLER, STUBICA DONJA, Elzatrž št. 252 Hrvatsko.

Pristni

tirolski lodni
za športne obleke

solidno in trpežno blago pri tvrdki

A. & E. Skabernè
Ljubljana, Mestni trg št. 10.

URADNO PREDPISANE

VSTOPNICE

za razne veselice, gledal.
predstave, koncerte in
druge prireditve se
dobe v vsaki množini
blok (100 list.) paginiran
po 4 Din

v Zvezni tiskarni v Celju